

1680.

1. Bonnus, Lazarus: *De eo, quod iustus est
a vita distinctionem.*
2. Carpzonius, Aug. Bened: *De jure fisci ecclesie
bona ab dispensatum falso proportionale censum
in commissione cadentea.*
3. Harunius, Paulus Regulus: *De paena decollationis*
4. Hugius, Gottfr. Nicolai: *De expulsione con-
ductoris ante tempus*
5. Munderius, Ludovicus: *De hominis droit, quae im-
plantatur maiestate in illo justo.*
6. Mylius, Andrea: *De testamento tempore pestis
condito.*
7. Mylius, Andrea: *De corruptionibus.*
8. a. t. Philippius, Fridericus: *De delegacione. 2 sample*
9. Philippius, Fridericus: *De factitio in processu
lurido.*

1680.

10. Philippus, Fridericus : De iuribus circa catavera
humana
11. Philippus, Fridericus : De probatione de auditu
- 12°, 13° Philippus, Fridericus : De collegio apostolorum
- 3 Septpl. 1680, 1717 et 1744.
13. Rechenberg, Adam : De Hermannis ororum metallorum
argentaria
14. Schmidius, Jakobus : De iure magistratus et rei
onera publica
15. Schultz, Christianus : De conciliariis
16. Schrenckendorfferus, Bartholomaeus Leonhardus : De
tabula testamentaria
17. Schreyher, Jak. David : De iuriis naturalis
immobilitate
18. Zihm, Jak. Georgius : De ablatione magistratus

verd
87

Mung

w

7c

Alten

1662.

16. Philippi, Petrus : *De jactu vixis et aera
humana*

17. Philippi, Petrus : *De præstitione &c. et de
magia*

17. Philippi, Petrus : *De collegio professorum
et ampl. 1662, 1717 et 1767*

Pedrobari, Pedro : *De lachrymatione medicina
argentina*

19. Schmidlin, Jakob : *Vitare mortales vices
et morte publica*

15. Sebally, Ausdruck : *De coniunctio*

16. Schmidlin, Jakob : *De virtutibus
litterarum latinarum*

17. Schmidlin, Jak. Nov. : *De juri rebus
improbatis*

18. Schmidlin, Jak. Nov. : *De operatione mortis*

2. 19
D

DISSE^TRATI^O JVRIDICA 1680, 12^C
DE
**COLLEGIIS
OPIFICUM**

Von
Hünfsten der Handwerks-Gente.

QVAM
SVB PRAESIDE
DOMINO
FRIDERICO PHILIPPO

LIPS. J. U. D.

IN ACADEMIA LIPSIENSI
PVBLICO ERVDITORVM DISQVISITIONI

SUBJICIT

WOLFG. ABRAMVS SCHILLING

GRÜNBERGA MISN. N.P.C.

D. IX. SEPTEMBR. A. O. R. MDCLXXX

VITEMBERGAE
RECVSA ANNO CLOCC XXXXIV.

6

COLLEGII
OPHIICUM

COLLEGII
OPHIICUM

I. N. J.
PRAELOQVIVM.

um tanta sit Opificum neceſitas, ut ex iis Republica bene constituta ſimul pendere perhibetur; adeoque nulla fere Disciplina eſt vel Scientia liberalis, quæ circa OPIFICUM COLLEGIA quoque non ſit occupata; Ideoque pro ratione Studiorum Materiam hancce paucis delibatam ibo. Ne autem illotis quaſi manibus rem ipsam aggrediar, Divinum Numen pro favente ſua Clementia & auxilio ex alto præſtando intimis ex cordis penetralibus prece ſeria adoro. Bene enim universa geruntur & competenter, ſi rei principium fiat, decens & amabile DEO, Secundum effatum Sacratiſſimi Imperatoris Justiniani in Novel. 6. in Praefat.

A 2

Tbeſ. I.

Tbes. I.

DE COLLEGIIS OPIFICUM acturi nominum præcipue habebimus rationem. Duo autem potissimum hic consideranda veniunt vocabula : 1.) *Collegium*, secundum enodationem Grammaticam a Colligendo s. Collectione hominum dictum. *Amod. Eckolt. ad Tit. ff. de Colleg. & Corpor. §. 1.* Hac significatione Collegas dicimus eos, qui simul habitant & quasi una se colligunt. *Gloss. in l. i. ff. quod cujusque universi. Gaedd. ad L. 85. de V. S. n. 2.* 2.) *Opificum* nomen quod attinet ex opera & facio combinatum esse puramus, cum *Sturm. in Lexic. verbo Opifex*, quod nec Jus nostrum Civile ignorat, uti appareat ex *l. i. §. 7. ff. d. extraord. cognit. l. 5. §. 3. ff. novi opinum. l. 13. §. 6. ff. de usufr.*

Tbes. II.

Synonyma & nomina vicaria occurrunt quam plurima, vocatur enim alias *Collegium*, *Corpus*, *Calvin. in Lexic. Jurid. verbo Collegium*. Societas quædam hominum *l. i. ff. quod cujusque universi. Sodalitum* *l. i. ff. de Colleg. & Corp.* Universitas & Conventus ab *Innocent. C. i. X. de Elect. Sodalitias*, *Calv. de l. vulgo eine Versammlung; Gesellschaft; Brüderschaft; Zunft; Innung; Zechen; Gülden, quasi Gelden &c.* *Sturm. in Lexic. verbo Collegium Paul. Marth. Webnerus in Observat. Pract. verbo Zunft;* Similiter quoque vox *Opificis* nomina invenit æquivalencia, parili enim sensu legitur Mechanicus *L. 2. de Colleg. & Corpor. Artifex* in *L. i. & tot. tit. C. de excus. artif. L. 9.*

L. 9. §. 4. ff. loc. & cond. atque ita accipitur vel gener-
liter & improprie, pro omni opera hominis, hinc
bulculus artifex nominatur in alleg. L. 9. vel specia-
liter & proprie atque tum iterum dupliciter 1) pro
Studiis liberalibus, ut Grammaticæ Opificium l. 71. ff.
pro Socio. 2) pro iis, qui artem legitime adeptam
excent, liberalibus tamen studiis dediti non sunt
l. 1. §. 7. ff. de extraord. cogn. de quibus posterioribus
sumus tantum in nostro themate solliciti & Germanis
vocantur Werkmeister, Werk- und Handwerks-
Leute, Handwerker, vid. Dn. Seckendorff im teut-
schen Fürsten-Staat p. 2. c. 8. §. 9. n. 2. Poruissem hic
in verborum enodatione latius divagari, sed Lexico-
graphis huncce laborem relinquo, ipso jure admoni-
tus rerum potius, quam verborum habendam esse
rationem, arg. l. 17. ff. de Legib.

Tbes. III.

Visa nominali definitione, veniendum nunc est
ad Realem, quæ hujus est tenoris. Collegium Op-
ificum est trium pluriumve Personarum ejusdem con-
ditionis, professionis opificii, vel ordinis legitima So-
cietas l. 1. & tot. tit. ff. de Colleg. & Corp. L. 1. ff. quod cu-
jus univers. Nom. Argum. L. 137. ff. d. V. S. Dn. Andreas
Cranius, Prof. in Acad. Julian. in Dissert. de Collegis
Tb. 14. Bodinus in Tract. de Republ. lib. 3. c. 7.

Tbes. IV.

Collegia Opificum sunt vel licita vel illicita. Illa
sunt trium pluriumve personarum consociatio legibus,

A 3

Sena-

Senatus Consultis l. auctoritate Principis comprobata
l. 85. l. 173. pr. de V. S. puta Collegium Pistorum, Sar-
torum, Sutorum, aliorumque opificum. Eckolt. ad
tit. ff. d. Colleg. §. 2.

Theſ. V.

Subdividuntur *licita*, quod alia magis dicantur
liberalia, alia dicantur minus liberalia, senti n̄m. ver-
borum rem subjectam ita indigitantium, geschendte
und ungeschendte Handwerk, de quibus legi potest
in Recess. Imper. de An. 1548. Tit. von Handwerkſ.
Söhnen vers. dieweil in den Heil. Röm. Reich. Nam
liberalia suis membris ad quemcunque locum conve-
nientibus liberalitatem mutuam exhibere solent, quæ
inter connumerari audivi, das Handwerk der Kan-
nen-gießer, Kammacher / Weiß-Gerber, Senf-
ler, Buchbinder, Carduanmacher, Luchscherer /
Nadler, Kupferschmiede, Sattler, Niemer, Löpf-
fer, Beutler, Hüther, Gürtler, Rothgiesser, &
similia.

Theſ. VI.

Collegia illicita sunt trium pluriumve persona-
rum ejusd. Conditionis absque legum & Principis
Auctoritate Consociatio. Arg. l. 1. §. 2. l. 3. §. 1. ff. de
Colleg. qualia Collegia recensentur in L. 2. ff. ad L. Jul.
de annon. L. 3. §. item ff. de feriis l. ff. de extraord. Co-
gnit. l. 1. C. de Can. frument. urb. Roma. l. 5. l. 27. §. 20.
ff. ad L. Aquil. quibus nonnulli addunt Collegia Judæ-
orum L. 1. C. d. Judeis, quibus obloquitur l. 3. §. 3. ff.
de

de Decur. L. II. in pr. ad Leg. Corn. de Sicc. l. 15. §. 6. ff.
de excus. tut. sed pro conciliatione responderi potest,
Judæos in jure nostro potius tolerari, quam appro-
bari, ad eorum Collegia verius permissa, quam o-
mnino probata, l. fin. C. de Jud. Excell. Dn. Schwendend.
ad Eckolt. in Tit. ff. de Colleg. §. 2. Brunnenm. ad dict. l. I.
C. de Jud. n. 2.

Thef. VII.

Porro distingui solent Collegia in ea, quæ sunt
determinata, & ea, quæ sunt indereminata, illa no-
minamus, quæ certum & stativum, tam Magistro-
rum quam Discipulorum numerum habent, vel
etiam pro angustia loci ultra hominum memoriam,
certum & determinatum personarum numerum ob-
servarunt. Si tamen extraordinarie contingat, ut
unus ordini accedat, eum Supernumerarium seu gra-
tiae Magistrum, Gnaden-Meister appellamus l. 2. C.
de Caſtrenſ. Lib. 12. ibique Brunnenm. n. 2. qui tamen im-
munitatibus omnibus non fruſtatur, licet pro ſe habe-
at Principis Rescriptum L. un. C. de Collegiatis ubi Brun-
nenm. n. 15. Indereminata contrario ſunt, quæ ne-
que Magistrorum neque Discipulorum taxam ſeu nu-
merum præſcriptum cuſtodiverunt, ſed pro lubitu
coanguſtantur & amplificantur, uti quotidiana edoce-
mur experientia.

Thef. VIII.

Generis loco propterea poſuimus Societatem,
quia inter Collegia, commune quoddam præſuppo-
nitur,

nitur, & illud tam necessario requiritur, ut ab illo nequaquam abesse possit. Quodcumque enim statuitur de Genere ; statuitur quoque de specie ; Influit enim genus totum, in suam speciem. Jam vero de Societate, quam Genus Collegii fecimus, affirmatur, quod sine re communi esse non possit. Ergo quod opificum Collegium sine re communi esse non possit, æque dicentum erit. Hinc illud Genus convenientius accommodatur descriptioni nostræ, quam pro eo consociationem aut congregariionem hominum ponamus, prout erudite supra laudatus *Cranius in diff. sua de Collegiis exposuit Tb. XIV. & seqq.*

Tbes. IX.

Collegii Opificum utilitas neminem fugere potest, cum luce meridiana clarius sit, quod per Collegialites & controversiae, quas civium congressus frequenter parere solent, non solum componantur, verum etiam penitus ex eorum animis evellantur, ut non inepte Collegia amicitiae officinas appellemus. Hinc Numa Pompilius Rex Rom. II. urbern, ob continuas contentiones inquietam videns, alio nomine conjungebat hominum consortia, quæ suapte natura difficulter aliis misceri possint; Confregit enim corpora in particulas, divisitque populum secundum artifia, ita ut suum peculiare corpusculum haberent Tubicines, suum peculiare Aurifabri, Architecti, Tinctores, Sutores, Coriari, Fabri ferrarii, Figuli &c. Teste Rosino in *Antiquit. Rom.* lib. 8.

Tbes. X.

Theſ. X.

Jure itaque permitta esse opificum Collegia non dubitamus, & quidem Jur. Divino Artifex in magno honore habebatur, *Eſ. C. III. v. 3. IV. Reg. Cap. XXIV. v. 14. & l. III. Reg. C. XIV. v. 1.* nec dispositio Juriſ Civilis detrahitur Collegiis nostris, uti colligi licet *ex l. i. ff. quod eius univers. nom. tot. tit. ff. d. Colleg. l. i. C. de excus. artif. legibusque supra allegatis; quibus adjungantur Jura Saxonica, vid. Churfürſl. Sächſ. Policiey-Ordn. Tit. XXI. von Handwercken insgemein, & Receff. Imp. de An. 1548. Tit. von Handwercken und Handwerkſ: Söhnen in fine, taceo Statuta, leges locales & mores de nostra materia disponentes.* An vero Jus Can. de collegiis opificum disponere possit, non immerito hic disquiritur? Qui affirmativam te- nent, allegant *Cap. un. de Relig. dom. in 6to.* Sed illis reponitur *l. i. §. i. ff. d. Colleg.* ubi Collegia religionis etiam causa instituta, SCti, non Pontificis autoritate veniant confirmanda, ex quo textu concludimus, quod soli potestati seculari, non vero Ecclesiasticæ omnium Collegiorum confirmatio adscribatur; Et si quandoque eandem Pontifex sibi arrogare voluerit, ipsum contra fas & æquum peccasse & jurisdictionem spiritualem cum Seculari turpiter miscuisse, constat *Cran. dict. disput. de Colleg. Tb. 2.*

Theſ. XI.

Ex quibus facile colligitur, collegiorum societa- tem non ex privata coniunctione constare posse, sed summae majestatis l. Magistratus autoritatem atque

B

con-

confirmationem insuper requiri; Sic Romulus Collégium Augurum & Num. Pompilius Collégia opificum & Mercatorum instituerant, qui ultimus opificum membra sacrificiis solennibus epulisque stativis anni temporibus insimul obligat, *vid. l. i. pr. & l. 3. §. 1. ff. de Colleg.* Plutarch. in Numa. Cum vero Consulatum Romanorum ætate, multorum malevolorum hominum Collégia confluenter, conditum est SCtum L. Luctatio & C. Mario Consulibus; quo Collégia adversus rempubl. tendentia extirpabantur. Cæterum Clodius legem tulit, qua societas artificum a Num. Pomp. per supradictas LL. institutas, a legibus vero & SCtis iterum dissipatas, restituit, illarumque numerum auxit, Cic. in 6to Pison. pro Domo Corn. Verum hæc Clodi Lex non diu vires habuit, sed Q. Cornelio Lentulo & Q. Cœcilio Metello, Consulibus apud SCtum condebatur, quo cavebatur, ut omnes solidates sub pœna vis publicæ, quæ jam collegiis illicitis proscripta legitur, l. 2. ff. d. Colleg. & Corp. vel læsæ Majestatis, recederent l. i. §. 4. ff. d. Crim. Majestatis, quod ultimum hodie intelligendum, quando ad rempublicam turbandam instituantur collegia Brunn. ad d. L. 2. d. Colleg.

Thes. XII.

Quod de Majestatica Collégiorum confirmatione modo diximus, etiam Romano-Germanici Imperii statibus recte accomodamus; illi etenim in locum Præsidum Provinciæ successere, qui olim Collégiorum confirmationem obtinebant, l. i. ff. de Colleg. Accep-
dit,

dit, quod unusquisque tantum habeat autoritatem in suo territorio, quam Imperator in toto imperio; Quilibet enim in suo Regno, Rex dici potest. Sic Philipp. Jul. Dux. Pomeran. Compagnias Mercatorum Gryphiswaldensium confirmavit, teste Steph. d. Jurisdic.
Lib. 2. part. 2. Cap. 7. n. 20.

Thes. XIII.

Subiectum Collegiorum opificum demonstrat personas, & quanquam Romanorum more ministeria servis ab ingenuis demandari solebant, Bodin. de Re publ. l. 3. n. 357. propterea tamen minime ingenui homines ab exercitiis opificum excludendi veniunt, quod comprobatur in l. 46. ff. de excus. tut. ubi Pistorum Collegia a Tutela sunt immunia, dummodo per se pristinam exerceant, ita & ingenuus futoriam discebat; quem eluscaverat Magister L. 5. §. Magister ff. ad Leg. Aquil. quod minus dubium habet in orbe Christiano; ubi opifices ingenui & cives sunt atque in Re publ. honores ambire possunt; Et ipsi Magistratus in suis diplomatibus & rescriptis Collegia Opificum singulari illo Epitheto ornant: Ein Erbares Handwerk / eine Chrsitiane Kunst, Danib. in Tr. d. Civit. inferior. Sax. Cap. 1. Et sic in Collegio tam Masculini, quam Foemini sexus personæ possunt vivere, nam & filii filiabusque in opificio statim ab incunabilis parentibus suis inservire non interdicitur et inter jus liberorum connumeratur, quod Parentibus indeterminatis, intuitu discipulorum, collegiis filii discipulis non annumerantur, & insuper viduae a Maritis prædefunctis collegium in se derivatum æque exerceant.

Thes. XIV.

Præterea in Nostris Collegiis inveniuntur Tyrones, Lehr-Jungen, L. i. C. de excus. artif. quibus artis initia fideliter demonstrari debeat, & si perulantes reperiantur, Magistris leve eorum castigatio, dummodo fiat absque injuriæ nota permititur l. 5. §. 3. ff. ad L. Aquil. L. 15. §. 38. ff. de injur. De quibus quæruntur, si aliquis alicui artifici se dederit, ut illo artificio instituantur, cum pacto, ut certos annos ap. ipsum permaneat, daß er die Lehrjahre austehe; Et si auffugiat intra definitum tempus, an de novo ad integrum spatium, an vero ad tot dies tantum, quibus absfuit, teneatur? Ob er wieder von neuen anfangen, oder zum wenigsten die Gesellen-Jahre ergänzen sollet quod posterius affirmative decidit Paul. Matth. Webner. in Observ. Pract. verbo Junctt. §. si artifici propter l. 14. §. 1. ff. de stat. lib. Rüdingerus Cent. i. Obs. 46. licet consuetudo quorundam opificum contrarium observeret, Besolt. in Tract. d. Jure Colleg. p. m. 56. Dn. Simon. de Jure Stat. cap. 2. n. 3. in fin.

Thes. XV.

Qui Tyrones, si rite impleverint annos, Discipuli seu Candidati alicujus Opificii efficiuntur, werden zu Handwerks-Gesellen gemacht, de quibus infra, & tum Magistros suos minime adigere possunt, quæ, qualia & quanta ad quotidianum cibum & potum suppeditent. Policen Ordin. zu Frankfurth de Anno 1677. Tit. XXXVIII. Recess. Imper. de Anno 1548. Tit. von Handwerks-Gesellen, in fin. ex Candidatis de-nique

nique promoventur Magistri, qui partitionem recipiunt in Seniores ejusdem Collegii & Juniores, atque ita Subscriptiones, Collegii nomine, communiter formantur: Obere und jüngere Meister des Handwerks ic. Seniores etiam jurati nominantur geschwörne, quorum convocatio & præsentia in quibusdam locis, ubi Civitatis civiumque nomine ocularis inspectio peragitur, necessaria habetur: Es muß durch die geschöhrnen Gewerke besichtigtet werden, atque tunc depositio eorum plenissimum facit testimonium Capella de S. P. II. c. 40. n. 14.

Tbes. XVI.

Objectum sunt omnis generis opificia, quæ operas manuales simul requirunt, hinc ea sponte omnia studia liberalia & artes ingenii exclusas, & e contra intellectum cupimus, Arg. L. 1. §. 7. ff. l. Extraord. Cognit. Artificium Figulorum, Fabrorum, Muratoriorum, Ferrariorum, Carpenteriorum, Lanionum, Sutorum, Sartorum, Opilionum, Balneatorum, Bibliopagarum, Aurifabrorum, Arculariorum, Veterorum, Scriniariorum, Epphipiariorum, Frenariorum, Restionum & horum similium, modo Assclæ legitime in Collegia prius adoptentur aut a Principe, quod tamen raro accidit, Rescripto suo approbentur. Arg. L. 7. C. d. incol. Alias enim Spurii & illegitimi, qui ad opificium non legitimis rationibus pervenerunt, & Clancularii, die Pfuscher und Stöhrer appellantur. Schepfiz. ad Conflit. March. 4. Tit. XVI. §. 2. non admittuntur, sed ubicunque inveniuntur, a Ma-

gistris ordinariis accusantur & tolluntur, sie werden aufgetrieben und aufgehoben, quod convenit Ord. Polit. Sax. de Ao. 161. Tit. XXI. §. 1. ibi, die unzünftigen Stöhrer sollen abgeschaffet werden, & ab Elect. Brandenb. in suis Dictionibus approbatum, legitur ap. Schepliz. d. l. n. 2. ex Arg. l. 2. ff. de Colleg.

Tbes. XVII.

Nunc sequitur, quomodo Opifices Collegia sua consequantur, & non dubitandum, quin Collegæ fiant allectioне, quando alicui jus Collegii conceditur, quod ut rite fiat, requiritur (1) ut illi, qui a Collegio adoptari cupiunt, nullum habeant natalium vitium. Arg. l. 3. §. 2. ff. de Decurion. Superstitiona Artificum enim cohors, nimium honestati fludere videtur, dum in opificiis nihil omnino quod paululum in honestatis sive dedecoris redolet, tolerare vult, ut exinde enatum sit: Es müssen die Aempler und Zünfste so reine seyn, als wenn sie eine Taube gelesen hätte. Carpz. Decis. 192. n. 1. & seqq. quo circa excluduntur ab opificiis filii naturales & Spurii. Habs. ad Wesenb. ad Tit. de his qui sui vel alien. jur. §. aut per oblationem Mys. Cent. 4. obs. 31. Unde fieri solet, ut in primo limine, quando pueri in disciplinam dantur, statim natalium literas exhibeant, quo spectat clausula illa, daß sie aus einem reinen feuchsen Ehebette, echt, ehrlich und recht, guter teutscher nation und Zungen gezeuget, und auf diese Welt gebohren seyn, vitium tamen illegititorum purgari potest, legitimatione non solum per subsequens matrimonium, sed etiam per

per Rescriptum Principis, quando princeps natales l. immediate vel mediate per Comites Palatinos, qui & propriis spuriis ante dignitatem natis recte arg. L. 3. & L. 4. ff. de adopt. & l. 5. ff. d. man. vind. vid. Eckolt. ad tit. ff. de bis qui sui l. alien. jur. Bachov. ad Tr. V. 2. D. tb. 6. g. Dissert. Lander. Ex. 2. tb. 7. lit. b. restituit. Carpzov. Part. 2. Const. 6. Def. 16. & Part. 3. Const. 11. Def. 13. Richter Decis. 80. n. 17. non obstat textus in Landr. libr. 1. art. 36. Responsionem vide ap. Dn. Simon. de Jure Stat. cap. 2. n. 2. Et quoniam prioris generis legitimati, per omnia pro legitimis habentur. L. 10. in fine L. 11. C. de Natural. lib. Sie werden vor ehrlich Gebohrne Leibes-Erben gehalten, in feudo quoque succedere possunt. Struv. in suo J. Feud. p. m. 305. Carpz. Decis. 236. non obß. 2. F. 26. § naturales. Quibus legitimatis minime annumerantur Præcoces, die Frühlinge, i. e. qui ante matrimonium concepti & in matrimonio geniti sunt. l. n. C. d. natal. libr. Eckolt. ad tit. ff. de bis qui sui l. al. jur. §. 21. quippe qui, una cum iis, ab initio septimi mensis, post nuprias contractas, L. 12. ff. d. Statut. bom. ibique Brunnenm. vel ab initio undecimi mensis mortuo jam conjugе Carpz. p. 4 C. 27. Def. 15. natis, pro vere legitimis & nulla macula laborantibus, habentur Richter Decis. 80. n. 18. Dn. Lindf. d. Literis Natalit. cap. 3. ubi plura. Ex eadem ratione ad opificia vocamus eos, quorum parentes ex errore nuprias incestuofas contraxerunt, Carpzov. P. 2. Const. 6. Def. 13. quod etiam etiam de liberis, post Sponsalia, legitime tamen & publice contracta, editis affirmandum duximus; quia instar legitimorum, ad successionem parentum & privilegiorum comoda

moda justis ex nuptiis liberis debita, admittuntur.
Arg. Decis. 49. ibique *Dn. Philipp. obs. 2. n. 33.* & seqq.
Nov. 89. cap. 8. in fin. *Struv.* in *Synt. Jur. Feud. cap. 9.*
apbor. 3. n. 13. *Carpz. de Const. 6.* *D. 13.* *Habn.* in *Not. ad*
Wesentb. tit. *de bis qui not. infam.* n. 2. ibique *præjudi-*
cium.

Thef. XVIII.

Non siccō pede prætereunda hic est quæstio; an
 ifantes expositi, die *Gindlinge*, ad Collegia Opifi-
 cium recipi debeant? & quamvis in dubio pro legitimi-
 me natis habeantur, *D. Simon. d. l.* rāmen si statutum
 unius alterusve opificii præcise productionem natali-
 tiarum literarum requirit, illos excludendos esse,
 non ambigitur. *Speidel. verb. Handwerk* n. 41. p. m.
 570. quod idem statuendum esse putamus, de iis, qui
 literas nativitatis obtinere nequeunt, puta, si tempo-
 re hostili vel pestis alteriusve mali parentes eorum
 aut alii, qui notitiam nativitatis habuerunt, morte
 fuerunt præventi. *Dn. Simon. de Jure stat. cap. 2. n. 2.*

Thef. XIX.

Ejusdem farinæ sunt & non excluduntur a So-
 cietate opicum, filii Lictorum, Castratorum suum,
 & qui eorum filias aut uxores in matrimonium du-
 cunt. *Richt. Dec. 80. n. 170.* & seq. *Frecher. de infamia*
n. 3. c. 22. adde *Habn. d. l. de bis,* qui notantur *infamia*
in fine. Multominus Liberi Publicanorum, Molito-
 rum, Balneariorum, Tonsorum, Tubicinum, Opi-
 lionum & Textorum, quippe qui omnes nulla vitæ
 aut

aut sanguinis vituperatione notantur, & sic illa con-
suetudo a quibusdam locis ante hac recepra, ut irratio-
nabilis est reprobata. *In Recess. Iraper. de A. 1530. 1577.*
1548. Tit. von Handwerck's-Söhnen, quod ipsum E-
lect. Sax. in Ord. Polit. de Anno 1661. Tit. von Handwer-
cken *XXI. s. was die Leinweber 4. repetit & ad Præto-
res & alias personas Judiciales, quarum opera Nobiles
in Pagis nec non in Oppidis incaptivandis & incarce-
randis fontibus uruntur, eorundemque liberos ex-
tendit; ubi insimul statuit, ut ejusmodi homines, qui
tales a Collegiis Opificum excludant, aut saltem pro
infamibus habent, a Magistratibus locorum pœna
pecuniaria vel carceris pro arbitrio sine remissione
affiantur. *B. Dn. Philipp. lib. 1. Eccl. 26.**

Theſ. XXI.

Restant adhuc Carnificum & Excoritatorum li-
beri, der Scharfrichter, Hender, Caviller und
Albdecker Söhne, de quibus quæritur: an jus opifi-
cum imperare possint? & negativam defendere plu-
rimi conantur, quando statutum in liberis natalitiis
parentum honestatem simul exprimere jubet, quam-
vis enim in legitimo matrimonio sint editi, deficit
tamen honestas parentum, & solent quam plurimum
factis parentum fese immiscere, *Speidelius in verb.*
Hender & Befold. in Theſ. Pract. addit. verbo Scharf-
richter; Sed æquitate consultius literas natalitias ipsis
suppediare arque illos in Collegia opificum recipere,
cum nemini parentum maculae sint imputandæ, nec
ipſi parentes, (rejecta a nobis in infamiam facti & ju-
ris,

C

ris, distinctione Donell. lib. 28. c. 6. lit. b. i. ibique Hillig.) pro infamibus habentur. Tamen melius agunt illi, si in Parentum maneant Conditione; Periculorum enim est, an per tempus vitæ collegarum contentiones ac odia superare queant? Dn. Linde in *Dissert. de liter. natal.* Cap. 3. §. 19. quapropter quod filii patris ob Crimen commissum ultimo supplicio affetti, aut qui ejus viduam in matrimonium ducit, indigni sint Collegio opificum, nulla ratio juris dictitat & suadet, test. Carpz. in Dec. 192.

Thef. XXI.

Sed extra dubitationis aleam ponitur, quod non recipientur in Collegia opificum, qui sunt infames, vel jam recepti, ex causa infamiae a Collegiis removentur, non solum ex inveterata Germaniae consuetudine, sed & jure Statutorum, qualia ubique vigere videremus, eaque opifices instat LL. obstringere, cupiunt, Matth. Stepb. de *jurisd.* L. 2. P. 2. c. 8. Sequitur hinc condemnatum ex causa depositi, quod nempe hoc dolose interceperit, a Collegio opificum removeiri posse, scilicet, quia hoc nomine condemnatus infamiae maculam accipiet, L. 1. L. 6. §. si quis ff. de bis qui not. infamia Richt. decif. 80. n. 35. B. Philipp l. 3. Eclog. 42. per tot. Quod idem de Carnificibus, Excorioribus & Lictoribus non propter infamiam, sed vitæ turpitudinem dicendum est, Richt. a. l. n. 29. Secus est qui eorū viduam matrimonio sibi associavit, Carpz. decif. 18. & 112. Sed an opificibus ob id, quod cum Carnifice edunt, bibunt, contrahunt, vel alio modo con-

conversantur, opificium interdici possit? Et Resp.
quod non per ea, quæ tradit Hahn, ad W. in tit. ff. de
His qui not. infam. Richt. cit. l. n. 21. Multo minus a
Collegio opificum excludendus, qui ducit aliquem, in
Uxorem a se vel alio antea impregnatam, Carpz. p. 2.
Const. 6. d. 13. C 14.

Tbes. XXII.

Probata itaque per literas natalitias legitima na-
tivitate ac virtutem honestate, admittuntur demum tyro-
nes ad addiscendum disciplinam, ubi saepissime ante
receptionem, quibusdam in locis, illi in mium vexan-
tur, & multo immanius, quam olim Lacones ad
aram Danæ puberes & impuberes ad animæ, usque
exhalationem ludo Neprunico, vulgo das Wasser-
spiel, exercentur. Marquard. de jure Marcator. Lib.
3. c. 2. n. 32. Hinc ex Candidarorum laetitia, colore
nigro obrustantur, morionum ueste induuntur, pla-
gas, balneum, Suspendium, fumum, ustulationem,
& nescio, quæ præterea tormenta alia saepissime cum
periculo faneris patiuntur. Speidel. locupl. verb. Hand-
werker 21. p. m. 569. quæ omnia vocant das Hånseln.
Verum enim vero cum ejusmodi excruciarus nullam
utilitatem, sed potius crudelitatem probeant, isti pe-
riculosi & ridiculosi ritus in Ord. Polit. Sax. de An. 1061.
tit. XXI. §. 5. sub poena arbitaria ad Charmantas
sunt relegati, verb. Alles unordentliche Wesen,
welches bei Aufnahme mit etwan also genanten
Läuffen oder üppigen Hånseln vorzugehen pfleget,
gänglich abzuschaffen, oder des wegen ernstlich ge-
straffet werden.

C 2

Tbes.

Theſ. XXIII.

Deinde si Tyrones artificium addiscendum locati fuerint, a quibusdam Collegiis non prius excipiuntur, ſie werden nicht eher aufgedinget, quam dederint Collegio certam pecuniaꝝ summam & Conviviolum, Sie müssen der Zunft etwas Aufdinge-Geld, und eine Zehrung entrichten, quæ summa, cum in quibusdam opificiis nimium haſtenus excreverat, Seren. Saxo in alleg. Ord. Polit. hunc turpern ritum, ne cæteri ab opificio diſcendo propter magnos sumtos faciendoſ dererreantur, ita reformativ : Weiln auch öſters unzieinliches Aufdinge-Geld und allzuhohe Zehrung bei der Lehr-Jungen Aufnehmen aufgewendet, und ihrer viel von dem Handwerk abgeschreckt werden, so ſollen die Beamten und Räthe fleißig Aufficht haben, daß die Meister und Handwercke hierinnen niemand zur ungebühr beschwehen.

Theſ. XXIV.

Præterea requiritur, ut supradicti Tyrones per aliquod temporis ſparium in arte addiſcenda permaneant, & opificium ex recta iſtitutione ab aliquo opifice edificant, daß ſie das Handwerk ehrlich überkommen, quia nemo prius debet eſſe Magiſter quam Discipulus, cap. ſic vive Caus. XVI. queſt. 1. nec in Magiſtrum debet affumi, qui formam Discipuli non affumſit. Cap. 4. X. de elect. Et ita finito compaſto biennii, vel triennii &c. tempore Tyrones demum absolvuntur, werden loßgesprochen. Qui tamen anui-

in filiis prædictorum opificum, ratione addiscendæ artis, quippe in qua a teneris erudiri possunt, non obseruantur, *Christoph. Besold. in Thesaur. pract. ibique Dictiberr. in addit. verb Lehr-Fahre 43, p. 1024.* In absolurione D scipulorum iterum cum multis vanis Ceremoniis sæpissime exercentur, & nunquam tyronum liberatio eousque differtur, donec aliquis certorum futilium verborum & cerre sæpenumero scandalorum rituum sit peritus. *Dn. Reichenb. in Dissert. de Statut. Cap. 4. num. 89.* qui Exemplum in causa M. S. Drechzler: Gesellen ita proponit: Actor Er hättet sich von seinen Gesellen Jahren losprechen lassen, und wäre nun übrig, daß Ihme die Gesellen auch absolviren, und nach Handwerks-Gebrauch hobelen, und einer einen Pfaffen agirete: Erwehnte Gesellen aber wolten das nicht thun, und also würde Er aufgehalten, daß Er nicht fort wandern könnte, cui reponebat Rei, Es wäre jezo kein Geselle da, der solches verstande, und würden wohl viel Personen darzu gebraucht, zudem müste einer eine lange Predigt thun, und wenn sie es nicht recht machten, würden sie ausgelachet, sonst wäre es auch bräuchlich, daß es dem Pfaffen etliche Wochen zuvorher gesaget würde, daß er sich könnte darauf geschickt machen ic. quæ observantia tam stulta & nulla tana ratione suffulta, a quamplurimis Collegiis reprobatur, *Dn. Sinzon in d. Dissert. de Jure stat. Cap. 5. num 7.* Sed viceversa in Collegiis liberalibus mos ille, ut D scipuli Peregrinantes Salutationem a Collegio ad Collegium adferant, daß Sie von einem Erbaren Handwerk

und Gesellen den Gruß überbringen / multo est receptior, & tam superstitiose observatur, quod circa eandem, vix a Collegii membris adveniens recipiatur, sed pro Salutatione obtinenda cito remittatur. Sicuri exemplo discipuli cuiusdem Ephippiarii eines Sattlers Gesellens confirmati sumus.

Thes. XXV.

Post Creationem Discipulorum non statim Candidati Collegii promoventur in Magistrum, sed prius per aliqua temporum intervalla in opificio magis magisque se instruant, & postea quosdam annis in peregrinatione, auf der Wanderschaft consumant, prout innuit Ord. Polt. Sax. hisce verbis : Niemand soll auch eher zur Meisterschaft gelangen, er habe denn zuvor so wohl in seiner Wanderschaft, als bey ein oder mehr Meistern desselben Orts, wo er Meister werden will, die in jedes Handwerks bestimmte Zeit erfüllt. in dict. Tit. §. 6. Sed hic occurrit aliquid discipulorum discrimen, an aliquis in illa civitate, in qua iuronum annos adimpleverit, an vero in alia civitate, ubi artem non adeptus fuerit, jus opificum accipere intendat ? ita ut priori casu peregrinatio necessario a discipulis requiratur secus quam posteriori casu, cum ibidem adventus sit loco peregrinationis, uti Senatus Lipsiensis in causa N. Messerschmieds. Gesellens an einen, contra der Messerschmiede Meister am andern ex ipsorum Statutis Mense Januarii currentis anni decreverat ; Quæ tamen peregrinatio in Majoribus tantum Civitatibus Secundum Polt. Sax. se vere

vere exigitur; In oppidis enim & pagis inhabitantibus Magistris ferme remittitur, modo artem suam aliunde recte didicerit, §. 6.

Theſ. XXVI.

In peregrinationibus illis moris quoque fuit, opifices epulis & commensationibus noviter advenientes excipere, atque adeo multas exinde absurditates conferre, quo usu venire solebat, ut ſæpiſſime ſumtuſ ad luxuriam impensi, cum maximo Reipubl. damno mercibus rursus imponerentur, hinc inde ejusmodi commensationes abolitæ ſunt, in *Reformat. Polit. Fran- cof. 1577. tit. 38. in verbo.* Dieweil auch im Heil. Römischen Reich ic. Parili ratione, ne discipulis dies lunæ feriarus, ein guter Montag, multo minus conſociationes privatæ præprimis tempore bachanaliorum concedantur, in nostris terris eft diſpoſitum. *Ord. Polit. S. dict. Tit. XXI.* Cæterum de diebus festis tam ordinarie quam extraordinarie incidentibus tenendum; quod operariis tantummodo unus dies lucro cedat, reliqui vero a mercede ſingulis hebdomatibus iipſis ex ſolvenda depreſtiantur, *Ord. Polit. Sax. Ann. 1661. Tit. XXIII. cap. 9. S.* Wegen der Feiertage, ibi: Wenn in einer Woche ein ordentlicher Feiertag einfällt, ſo ſoll derselbe den Werkleuthen zu gute gehen und belohnt werden, wo aber mehr in einer Woche einkämen, ſoll ihnen nicht mehr als einer paſſiret werden.

Theſ. XXVII.

Cum vero pro turpitudine reputetur in perpetua disciplina vivere, daß man ein eiserner Geselle bleibe: Ambiunt denique discipuli jus Collegii sui, ubi, peracta peregrinatione legitima, aut arte rite adepta, fere ita proceditur 1.) ut Collegio desiderium suum, convocari ad id Collegii Magistris, aperiant, qui 2.) Candidatum offici Magistrarui illius loci præsentent, quo peracto 3.) Candidatus præsentantibus secundum Statuta Collegii & mores locorum, parum pecuniae modiumve vini solvit ac tradit, quod 4.) Sequitur Sympolum officii, der Muth Groschen, tribus reiteritatis vicibus, interposito uni & alteri ad minimum trimestris spatio, Collegio suo exsolvendum, es muß 3. mahl gemuthet werden, ac interea temporis 5.) requiritur, ut tyrocinium suum, das Meisterstück, suis summis bene & convenienter cum approbatione Collegii faciat, arg. l. 7. ff de solut. L. si quis C. de Profess. Dn. Richter in suis Decis. 80. n. 41. In quibus opificum statutis certa præscribuntur opera Magisterialia, quæ tamen proper antiquitatem, nostris temporibus, quamvis magnis sumptibus præparentur, nullam amplius utilitatem, præbere possunt, quorum fere omnium opificum exempla enumerantur a Knippgebild. d. Jur. Privil. Civit. Imper. lib. 5. C. 2. n. 30. Limn. lib. 4. jur. cap. 8. n. 298. Quapropter Sere-niss. Elector Sax. prætereo anno, ad omnes Senatus & Collegia Electoratus rescriptit, usitatoriaque tyrocinia in posterum conficiantur, serio demandavit; Cui accedit 6.) quod juniores Magistri jus civitatis in-

terea

terea rite ambiant; Dn. Richt. in Decis. 80. n. 41. Quibus omnibus peractis 7.) Subnectitur, quod in ingressu epulum sui opificii Magistris pareant, das Meister-Essen geben, quod legibus civilibus non est absonum, uti apparet, ex arg. leg. 102. §. 2. ff. de Legat. 3. ubi quidam alumnus suo militiam cum introitu legavit, h. e. uti Scævola interpretatur, quod pro introitu erogari solet. Gottorf. ad diet. leg. lit. d. Sed ibi semper prævidendum est, nec concedendum, ut quis tantum erogare debeat, quo inopes deterreantur. Petr. Gregor. de Republ. l. 13. c. 3. Clement. 2. d. Magistr. ibi: ne sumptuum magnitudine tenuiores deterreantur. Vide Recess. Imp. de Anno 1548. & 1577. tit. von Handwerken und Handwerks-Söhnen / & Arg. Ord. Polit. Sax. §. 5. Tandem denique observatur, puod cooptandi in Collegium conceptis verbis se ad Statutorum observantium adstringant, vel fidejussores dent; quod utique non est improbandum, arg. leg. fin. ff. de Colleg.

Tbes. XXVIII.

Addunt nonnulli ex Statutis quorundam Opificum, neminem novellorum Magistrorum, in Colegium recipiendum esse, qui non ex Collegio Magistri viduam aut filiam ducat, wenn er nicht in das Handwerk freyet, oder doch zusage, er wolle keine andere, als desselben Handwerks-Meisters Tochter oder Wittibe heyrathen, verum cum hoc in casu libertas, præprimis, si ex pluribus nulla sit electi, admatur, voluntas ad certum constringatur individuum, merito ut irrationalis consuetudo extirpatur

D

Speckb.

Speckb. Cons. 3. quest. 5. Class. 1. n. 5. & seqq. Steph. de Jurisd. lib. 2. part. 2. cap. 7. p. m. 383. & reprobatur per alleg. Rescript. Ser. Elect. Sax. prateriti anni ad Senatus & Collegia suarum ditionum missum. Sed si extra Electoratum Saxonum, mos iste etiamnum in quibusdam Collegiis vigeat, eum tantummodo ad extraneos restringimus & semel receptorum filios ab hocce onere, immunes pronunciamus, Besold. in Thes. Pract. verb. Handwerke, 23. Dn. Simon. d. l. cap. 2. n. 5. p. 20.

Thes. XXIX.

Vidimus de iis, qui & quomodo recipiebantur in Collegium Mechanicum, nunc dubium exoritur, quot personæ Collegium faciant? Quæstionem non obscure decidit JCtus in l. 83. ff. de V. S. ubi ad Collegium plures, non pauciores quam tres requiruntur, & hoc propter multitudinem negotiorum in Collegio occurrentium pro quibus itaque decidendis major pars consentire debet. l. 160. §. 1. ff. d. R. J. Si enim Collegium constaret ex personis tantum duabus, neque major pars deprehendatur, a duobus de rebus ad Collegium pertinentibus & inter se dissentientibus nullum fieri potest conclusum, nisi tertius interveniat. l. 17. §. 6. ff. de recept. arbitr. Proinde, si cujusdam Collegii artificium, non plures quam duas patiatur sodales, ex observantia, illud cum aliis hujus artis affinibus associatur, uti Lipsiæ sèpissime contingit, nec obstat lex. unic. §. 1. & §. 2. de offic. Consul. & l. 2. §. 16. ff. de Orig. Jur. ad quas erudite, pro more, respondet Excell. Dn. Schreyvend, ad Eckolt. Tit. ff. quod cuj. univers. §. 4. Diffi-

Diffitendum tamen haud est, per unam personam, Collegium retineri posse, l. 7. S. f. ff. d. r. ex qua colligitur, quod unus in Facultate quadam superest consilium recte præbeat Consulenti, Carpz. part. i. Const. 26. Dec. 3. n. 3. & honeste petenti gradum honoris Academicum conferat, si modo ad examina plures & extraneos Doctores petat, test. Brunn. ad d. l. 7. n. 9.

Theſ. XXX.

Collegia vero ut pro licitis valeant, semper necesse est, ut ex SCri & Principis autoritate initientur, quia Jura Collegiorum sunt Juris publici, & non secuta ad probationem Superioris, non Collegia sed conventionala sunt dicenda. Gigas d. Crim. Majest. Rubr. qualiter & quibus qn. 48. n. 4. Berl. Dec. 150. n. 2. Cum ergo certa Collegia superiorum consensu constituantur; ex eo sequitur, quod aliis extra illud Collegium, ejus artis exercitium exercere interdicatur, cum libertas opificiorum per Constitutionem Collegii restringatur, Mev. p. 1. dec. 108. Brunn. ad L. 3. ff. d. Colleg. n. 6. Nisi opifices, opicum fine justa causa expeditare detrectent, ubi inviti, mandatis penalibus, labore suum honeste perentibus clocare compelluntur, nec ipsis ab opera liberat pecuniae oblatio L. 16. de Mundrib. arque insimul si in contumacia perseverant, potest hoc artis exercitium extraneis ac forensibus permitti Mevius p. 2. Decif. 256. & 257. Brunn. ad L. 9. ff. ad Municipal. n. 2. uti quoque permittitur, (non abstante opicum privilegio, ne alius vendere queat eas merces,) unicuius similes res sua manu elabora-

tas vendere Mevius p. 5. Detis. 256. modo in Majoribus Civitatibus extra Nundinarum tempus, hanc de Jure G. permissionem arg. l. 5. ff. d. 1. & 1. non exerceant, ne Cives, multis oneribus alias prægravati nimium turbentur Brunn. ad d. L. 5. n. 8.

Tb. f. XXXI.

Finis artificum est vel Primarius vel Secundarius, hic est, ut hominum vita conservetur ejusque indigentia suppleatur; nam ubi hæc prævalent atque frequentantur, sarta tectaque permanent omnia Cic. l. 2. d. offic. Carpz. lib. 1. Resp. 47. n. 1. Quæ cum ita sint, ut vita absque arte esse nequeat, Cic. d. 1. & Terra quævis suas artes alat, hinc vulgo loqui amant, Ein Handwerk hat einen gûldenen Boden/ Dn. Lind in Dissert. de Liter. natal. in pref. n. 7. Finis Primarius est, ut per Collegia licita lites & controversiæ alæque incommodities in Republ. scaturientes præscindantur, fraudibus arque insolentiis artificium resistatur, quia citra ea Cives decipendo nec modum nec finem observarent, sed quolibet impune pro quo-libet conficerent ac miseriis emitoribus vel Dominis obruderent. Gran. in Dissert. de Colleg. tb. 12.

Tb. f. XXXII.

Effectus consistit in variis utilitatibus, Privilegiis atque immunitatibus ad Collegium spectantibus, quæ ita declarari possunt, ut habeant Res Communes l. 2. §. 1. ff. quod cuij. universi. i. e. pecunias communes

l. 3.

1. 3. ff. in pr. d. Colleg. Arcain Communem die Handwerks-Lade, d. l. i. ibique Brunn. n. 4. & insuper Proprium Sigillum sive Notam Ein Handwerks Zeichen, arg. c. 48. d. appell. ad conservandas scil. pecunias & Collegii commoditates, unde Arcarii dicuntur. Siehard. in Lex. sub voce Arcarii, qui praesunt arcæ rerum Collegiorum, & insuscipiendo vel expendendo arcæ inserviunt. Lexic. jurid. verbo Arcarius. Communicatio vero rerum consistit in redditibus, pecunia, multis in statuto expressis & aliis mobilibus ad conservandum Collegii statum vel promovendam ejusmodi utilitatem, aut onera, si quæ necessaria sunt, relevanda; Ita saepissime contingit, ut opicia ea, quibus indigent, communi sumtu pareant, totasque ædes exstruant. Nonnulla enim Collegia opificum certas domos possident, in quibus, pro salute Collegii vel deliberationibus incumbunt, vel res communes custodiunt; quæ ædes Collegiales opificium & negotiationum Bursit über Güsten Häuser, item Herbergen vocantur Cran. in d. Disp. tb. ss.

Thes. XXXIII.

Cæterum Collegium Mechanicum in Criminalibus quam Civilibus Brunn. ad rubr. quod cuj. univers. nom. constituerere potest Syndicum, per quem compareat l. i. & l. 3. ff. d. t. ex quibus Textibus probare solent, Collegium non nisi per Syndicum agere aut conveniri posse Wesenb. ad d. t. n. 8. Carpzov. p. 1. C. 13. D. s. quod intelligitur de casu, quando adversarius urget constitutionem Syndici, nam Carpz. in alleg.

D 3

Def. s.

Def. 5. ratio, ne defensio vel actio per plures scissa, incommodo adversarium afficiat; invitum tangit, E. volente demum adversario vel etiam ex officio jubente judice, Judicium melius expediatur, litigans Collegium, Syndicum, declarat. *arg. l. i. §. 7. ff. judic. solvi Magn. Zieglerus ad Lancelott. Lib. 3. tit. 2. §. 1. verbo Syndicus.* Sed ea intelliguntur de Collegio numeroso; plane si parva sit societas, possunt omnes ad esse in Judiciis & commissionibus, præsertim si habent Advocatum; Atque tunc gesta a toto Collegio non esse irrita, testetur *Brunn. ad d. l. 3. n. 3.* Constituitur autem Syndicus convocatis ad cerrum locum Collegiis, ubi major eorum pars, in Syndici electionem contentiat, *l. 3. ff. quod cuj. univers. l. 19. ff. ad municip.* quibus annumerari potest is, qui constituitur, *l. 4. ff. d. t. quod cuj. univers.* Nam non solum extraneus, sed etiam qui est ex corpore Collegii recte confirmatur. *Carpz. d. l. Def. 6.* Quod autem Syndicus lites rite administrare possit, requiritur, ut se legitime constitutum doceat, quod fieri solet per Instrumentum Syndicatus, *Ein Syndicat. arg. l. i. C. de Procurat. Carpz. l. 3. Respons. 9. B. Schilt. in Disput. de Syndic. Cap. 2. Th. II. & seqq.* De cuius Confectione videsis *Brunn. ad L. 6. ff. quod cujusque universi nomi.* *Carpz. p. l. c. 13. def. 1. & seqq.*

Tbes. XXXIV.

Ius. Aliquando tamen citra Syndicatum, quis Collegarum ut litis consors in causa ad Collegium pertinente, comparere potest, dummodo cautionem de rato

rato præstet, *Ord. Proc. Sax. tit. 7. §.* Wir lassen sc. in fine Berl. b. P. 1. C. 14. n. 42. & 55. eadem ex ratione defectum mutili & manci Syndicatus, Collegii nomine agens, cautione de rato præstata supplere potest B. D. Philipp. ad d. tit. 7. Consid. 3.

Tbes. XXXV.

Num vero Collegium Syndicum constituere possit? Quæstionis est: Dubitandi ratio occurrit, in l. i. §. 21. ff. de acquir. amitt. poss. ubi Consensus Universitati auct. Collegio denegatur. Verum respondendum esse existimamus, dupli modo Collegium considerari, vel pro corpore sensu & intellectu destituto, & rete eidem Consensus denegatur, vel pro persona facta l. 22. ff. de fidej. & omnino Syndicum constituit, Eckolt. ad tit. ff. quod cuius univ. §. 7.

Tbes. XXXVI.

Cum itaque Collegium vice personarum fungatur, sequitur ex eo Collegia, tam active quam passive obligari, ac proinde ex mutuo conveniri posse; ubi pro meliori intellectu distinguitur; an omnium Collegiorum communi Consensu, seu ii saltem, qui Collegium principaliter repræsentant; an vero soli Arcarii vel Syndici Collegii rem mutuo acceperint; Ita ut priori casu indistincte obligerur Collegium. Argum. Leg. 15. ff. Sctum. Macedon. & leg. 16. ff. d. V. S. nec a Creditore aliqua, de in rem verso opus est probat. one B. Philipp. ad Decis. Elect. 16. obs. 3. n. 4. Posteriori casu aliter non obligatur Collegium quam si pecuni-

cuniam in ejus utilitatem versam probaverit Creditor.
 arg. l. 27. ff. d. R. C. decis. Elect. 16. Zoef. ad d. i. ff. n. 43.
 & seqq. Philipp. d. l. obs. 4. Quod tamen ex eo solo,
 Collegium tempore mutui, pecunia indiguisse, pro-
 batum non censemur, Facb. l. 2. Controv. 76. Poteſt
 tamen Creditor scrupulosam hanc probandi facultatem
 effugere, si arcarium aut Syndicum, se posito Colle-
 gii ordine, prius conveniat, & is mutuum non no-
 mine proprio sumisse, sed in rem Collegii vertisse
 excipiat; nam tunc ipse versionem probare necesse
 habet. *Mantica de Tacit.* & ambig. convent. l. 8. tit. 13.
 n. 1. *JCtissimus Dn. Born. de Condict.* certi ex mutuo, de
 in rem verso &c. Cap. 5. tb. 17. & 18.

Tbes. XXXVII.

Sed quid, si Collegium alios conveniat? & reus
 negative excipiat? Anne singuli de collegio admittan-
 tur ad testimonium dicendum? Et affirmativum pla-
 cet defendere per arg. l. 6. §. 1. ff. d. R. D. l. 7. §. 1. ff.
 quod cuj. univ. Si videlicet causa ipsius collegii propri-
 um commodum concernat cap. 5. & d. probat. Cap. 6.
 & 12. & d. testib. tunc enim singuli de Collegio non di-
 cuntur ferre testimonium causa in propria, nam sin-
 golorum non interest causam pro Collegio tractari,
Carpz. P. 1. Consł. 16. Def. 65. Plane si negotium ad sin-
 golorum utilitatem pertineat, veluti in pascuis & syl-
 vis communibus, ubi singuli de Collegio jus pascendi
 & lignandi habent, merito a testimonio repelluntur,
 l. 10. ff. l. 10. C. d. Testib. *Ludv. Exerc. IV. Tb. 6. lit. d.*
Carpz. d. 1. & l. 3. Resp. d. 93.

Tbes.

Quibus additur, quod Collegia non solum ad juramentum suppletorium, si semiplene probaverit, sed & ad juramentum tam calumniæ, *Carpz. p. 1. C. 13. D. 4.* quam judicale sibi delatum admittatur, *Carpzov. d. 1. Def. n. 1.* Ad præstandum autem pro Collegio jusjurandum non admittendi sunt Syndici, sed tres vel quatuor Collegio Seniores, *Conf. Elect. 13. quæst. 1. ubi Carpz. d. Def. 1.* nisi juniores exactiore negotii istius notitiam habeant. *arg. 1. 97. d. Condit. & demonst. l. 14. ff. ad Municip. & eo modo, hi Senioribus præferuntur, Carpz. d. 1. Def. 2.* Est enim in arbitrio Collegii positum per quas personas e Collegio jurare velit, *d. 1. Def. 3.* Attamen si personæ Collegii electe suscipione quadam aut inhabilitate laborent, illas ab adversario recusari aliasve ad Sacramentum postulare posse non ambigitur, *arg. 4. f. C. de judic. ubi Jason. n. 4.* Præterea quando Collegium de criminis suspectum apparet, toties duæ Collegii partes juramentum purgatorium præstabunt. *arg. l. 3. ff. quod cuj. univers. ad quam vide Brunn. n. 4. f. Ord. Cam. p. 2. tit. 10. §. 1.*

Porro præcipuus Effectus est, quod Collegia Statuta opificum tam Scripta, die Innungs-Artikel quam mores die Handwerks-Gebräuche oder Gewohnheiten condere & introducere valeant, *l. f. ff. de Colleg. Struv. Ex. 2. tb. 42. in f. Berl. Dec. 150. n. 23.* ligant quætanrum personas ad Collegium pertinentes non extraneas, *arg. l. f. ff. de Jurisd.* Et licet ejusmodi statuta

tuta negotia opificum concernentia, per se valeant, nec
ulla egeant confirmatione, cum a lege communi de-
pendeant, l. 2. §. f. C. de cons. pec. l. fin. C. de jurisd.
vim. judic. Attamen consuetudine in valuit, ne Sta-
tuta prius opificum subsistant quam superioris confir-
mationem acceperint, Carpz. l. 1. R. 48. Et P. 2. C. 6.
D. 9. n. 3. Intelligo vero per superiorem Summum
Principem, qui habet jus dandi Collegia der die gül-
den Gerechtigkeit zu verleihen. Hahn. ad Wesenb. tit.
quod cuius : univ. N. 2. verb. Et habent communia jura.
Inferior enim Magistratus statuta confirmare non pot-
est; nisi concessione Principis aut immemoriali præ-
scriptione hoc sit acquisitum; quo tamen casu Colle-
gia licita non prohibita ac Reipubl. dadamnosa sub in-
spectione Principis, demum confirmari debent, cui
confirmationi sœpissime additur, daß man sich vor-
behalten, die Statuta zu mindern, zu mehren, zu
bessern und zu ändern, quæ Clausula non conferat
potestatem pro lubitu corrigendi; sed si correctio ne-
cessaria vel utilis reipubl. vel si aliud utilius reipubl.
sit, surrogare, quod, non obstante principis confir-
matione, fieri potest. Mev. part. V. Decif. 230. præ-
cipue vero mutatio exigitur, quando civitati nocere.
Statuta vel commerciorum usibus obstantur, Mev. d.
l. Dec. 231. Brunn. ad l. f. ff. de Colleg. n. 7. Mev. part. t.
Decif. 301. Brunn. ad l. l. ff. quod cuij. univ. n. 1.

Theſ. XL.

Valent id circa Statuta tantum rationabilia, &
quæ ex parte L. Lbus sunt præscripta. Sic Architecti
usque

usque ad annum decimum quintum, exceptu casu fortuito, de vitio operis, una cum heredibus tenentur, Sie müssen den Bau auf 15 Jahr gewehren / L. 8. C. de oper. publ. Colleg. Jur. Argent. d. Colleg. Tb. 6. n. 2. quod de ædibus magna impensa exstructis intelligentum est. Si autem ædificatio non magnos sumptus requirat illustrum s. quinquennium sufficere tradit, B. Brunn. ad d. l. 8. n. 3. Sic & fullo vestimenta in publico ita siccare & faber currus exterius exponere debet, ut non prohibeant vehiculum l. un. §. 4. ff. de via publ. & si quid Tolosan. in Syndag. l. 18. Cap. 25. & seqq. Quo pertinet Statutum, ne Lanione Carnes oculari liberrate, sed trutina seu exagio vendant, Pfund. weise und nicht nach der Hand, Briffonius lib. 1. variar. 16. Gottfr. ad l. 18. ff. de instract. & Instrum. legal. lit. 0. Et quod Lipsiae floret, quo de piscatori- bus & aucupibus cavetor, daß sie alle Fische und Vogel stehend verkauffen sollen, ad frangendam in ven- dendo eorum pertinaciam Rosenf. de Summa Princ. Germ. potest. Cap. fin. p. 227. n. 5. Sed si verum fateri velimus prædicta statuta magis in Reip. quam opificum gratiam sunt inventa, quare ea missa facimus & ad oportuniora provehimus, ubi occurrit Statutum, quod Collegas privilegiis sui Collegii privat, qui no- men suum Collegio dederunt, nec tamen artem ex- ercuerunt, arg. l. 17. C. d. Test. milit. l. 5. §. 3. de jure immunit, ibi Bartolus Ruding. Cent. 2. obs. 92. Cætera quæ hic recenseri possent, ex supra dictis, supple- antur.

Tbes. XL.

E contra irrationalia Statuta reprobantur, hinc Monopolia exercere opificibus interdicendum est. *Sichard. ad rubr. C. de Monopl. n. 12. puta 1.) Si statuant, ne quod unus cœpit, alter perficiat l. un. d. de Monopol.* Dass, wenn ein Junctus Genosse etwas zu arbeiten angefangen oder zugeschnitten, die andern es nicht ausmachen oder ververtigen dürfen, *Berl. part. 1. Dec. 26. n. 5. Dn. Fritsch. de Monopol. Cap. 12. n. 13. Carpz. P. 2. Cons. 6. Def. II. n. 4. 2.) Ut diversæ species negotiationum non minoris quam illi decreverint vendantur d. l. un. C. de Monopol. ad quem Brunn. n. 2. & 6.* Interdum tamen publica utilitate urgente, concedi potest, quod negotiatio vel manuaria ars in populo antea non exercita, uni non pluribus permittatur. *Mev. part. 3. Dec. 70.* Sic quoque nonnulla opificia pro privilegio gaudent, ne intra proximum milliare ab urbe artem suam alias exerceat. *Bruning. de Jure univ. tb. 58. Pfeil. Cons. 202. Carpz. lib. I. R. 42. n. 17.*

Tbes. XLII

Similiter removeretur Statutum, quo opifices inter se statuunt, ne quisquam eorum alios in arte instruat quam filios atque nepotes suos: *Dn. Simon. de Jure Stat. cap. 5. n. 4.* Nec non tale, quo nullus a Collegio opificum Magister declaretur, antequam stipulatio promiserit, se non minori, quam Collegium constituit, prelio sive didactio artem tyrones edocrum, atque licet (breviori temporis curriculo vel etiam viliori pecunia ars addisci possit) se demum post tempus

tempus aliquod longius Discipulum ex officina libe-
rum pronuntiaturum, pariter ac dimissurum esse,
Recens. Imp. de Anno 1594. S. Wie denn uns auch vor-
kommen *rc. & de Anno 1548. 1577.* hoc tamen non ob-
stante singulare privilegium obtinuerunt certi artifi-
ces, die Balliver und Crystallenbohrer, ut nempe
unus teneatur artem discere ad septennium & jure se
nullibi quam in ista urbe victurum, nulosque alios
præterquam filios in prædicta arte instruaturum, *Casp.*
Klock. in Tract. d. Aerar. l. 2. c. 8. n. 20. p. m. 233. Quid
vero de Statuto, quo nonnulli Magistri promittere te-
nentur, se nullam aliam quam Magistri ejusdem offi-
cii filiam vel viduam in uxorem ducturos esse, tenen-
dum? De eo ut & aliis supra diximus, junge *Dn. Mev.*
p. 3. Dec. 39. Brunn. ad l. f. ff. de Colleg. n. 2. qui insimul
pronunciat, quod Statutum pro invalido reputetur,
quo injuriatus jubetur abstinere ab exercitio opificii
sui, donec injuriam sibi illatam vindicet; cum non
solum Regulis Juris; quod invitus non compellatur
agere; sed etiam religioni; qua convicia condonare
non vindicare, jubemur, contrarietur *Ord. Polit. Sax.*
de Anno 1661. Tit. XXI. §. 1. Quocirco injuriati, donec
convitii convincantur, in Collegio citra impedimen-
tum permanent & injuriantes donec probaverint,
pro dishonestis de jure habentur insimulque opificium
suum exercere ipsis interdicitur, *d. §. neibi:* Kein ge-
schmechter Meister oder Geselle soll, ehe er der Be-
schuldigung überwiesen, aufgetrieben, oder sein
Handwerk zu treiben, von dem Handwerk deswe-
gen gehindert, sondern diejenigen, die andere be-
schul-

schuldigen, und es nicht erweisen können, selbst für unredlich gehalten, und ihnen das Handwerk zu treiben ferner nicht nachgelassen werden. B. Dn. Philiipp. lib. 4. Eccl. 38. n. 5. Præterea opifices extra mercedem ipsis debitam, alia accidentia, ut honoraria discipulis exsolvenda, ein Trinkgeld vor die Gesellen, nec non cerevisiam & vinum adustum postulare ac insuper finitis laboribus diurnis, frusta ligni aliave cementa domum transportare sub pena arbitraria & amissione debitæ mercedis, des Wochen-Lohns, reprobatur in Ord. Polit. Sax. Tit. 21. §. 9. & 13. Sed vice-versa ipsis non est invidendum, secundum mores locorum, das Richt-Essen, wenn ein Haß gerichtet oder gehoben, præter mercedem, honeste & temperanter petere, dict. Ord. Polit. tit. 23. cap. 9. rubr. des Leipzischen Kreises Zimmerleute.

Tbes. XLIII.

An vero in duobus opificum Collegiis quis recipi possit, non incommodè hic disquiritur? Et negativum decidere, svadet tam ratio l. 23. C. d. Testam. quam generalis dispositio, ne officia etiam licita cumulerenter, l. 13. C. d. prox. Sac. Scrin. XII. l. 4. & 5. vers. in posterum vero qui milit. possunt l. 17. §. 3. ff. ad municipat. cap. 15. & d. præbend. cum insuper unumquodque opificium, hominis indolem & vires exigat. Rict. Dec. 80. n. 37. nec pluribus unus sufficere & intentio ad plura parum perficere possit Carpz. l. 1. Resp. 47. n. 7. & segg. Brunn. ad L. 1. ff. d. Colleg. & Corp. n. 4. quod intelligendum est de Collegiis diversi opificii, alias enim

enim Collegia sibi mutuo non repugnantia & compa-
tibila in uno subjecto consistere posse per l. 3. ff. d. adopt.
multis exposuit *Carpz.* Decis. 294. quæ minus dubii
habent, si superioris Consensus vel consuetudo vel
justa causa ad hujusmodi conjunctionem accedat. L. 12.
ff. de legat. I. Geil. lib. 1. obs. 44. n. 8. & seqq. quod egre-
giis præjudiciis illustrant *Dn. Philipp.* ad Ordin. Pract.
tit. 2. *Confid.* 3. n. 9. & *Richt.* Dec. 80. n. 40. junge Berl.
p. 1. Dec. 26. quo tamen casu ad onera & statuta utrius-
que Collegii obligatur *Carpz.* p. 3. C. 18. d. 26. n. 12.

Tbes. XLIV.

Concessimus Collegiis Statutorum usum ex quo
sunt, quod Collegia habeant jurisdictionem, *Mattb.*
Steph. d. Jurisd. lib. 2. P. 2. c. 8. n. 16. & seqq. *Carpz.* l. 1.
Resp. 48. n. 3. Ex qua etiam Magistris Collegiorum
Senioribus denen *Zunft-Meistern*, de causis saltem
ad Collegium pertinentibus potestas cognoscendi &
coercendi Collegiatos, die *Zunft-Genossen*, com-
petit, l. f. C. d. Jurisd. *Omn.* jud. *Habn.* ad *Wesemb.* tit.
quod cuiusque *Univers.* *Carpzov.* p. 2. *Conf.* 6. Def. 10.
quam habent, non ex speciali confessione, sed jure
Collegii propriæ *Carpz.* d. l. Def. 9. cumulative tamen
non privative *leg. fin.* d. l. *vers.* ita tamen enim
jurisdiction datur ei, qui non est judex *Ordinarius*, vi-
detur jurisdiction data, cumulative non privative. *Mer.*
d. jure *Lubec.* lib. 4. tit. 10. art. 3. n. 27. & sic Magistra-
tus etiam in negotiis Collegii collegium prævenire
potest. *Brunn.* ad d. l. f. n. 10. in f.

Tbes.

Magistris ergo Senioribus Collegiorum, denen-
Zunfft-Gulden oder Ober-Meistern competit cogni-
tio causæ in rebus professionis suæ Berlich. decif. 150.
n. 25. & multæ civilis indictio Carpz. l. 2, Resp. 48. n. 4.
Inde tamen non sequitur quod habeant mixtum impe-
rium, nam non possunt ob contumaciam pignora
capere, minimeque in extraneos exsurgere. Vultej.
ad l. f. C. de Jurisd. n. 23. quia Statuta dicuntur Colle-
giorum conventiones l. 35. ff. d. Legib. quæ aliis haud
præjudicare queunt, l. 27. §. ante omnia ff. dd. pactis,
ita, extra negotia Collegii nec quicquam, valoris ha-
bent d. l. f. C. de jurisd. omn. jud. quare ad hereditates,
tutelas, dotes similisque causas ad jus civium per-
nentes, jurisdictionem suam minime extendant.
Carpz. d. Resp. 48. n. 9. neque super delictis a Collegiat-
is perpetratis cogoscant. Carpz. d. l. n. 10. quia Colle-
giis non competit jus puniendi crimina publica, v. g.
adulterium, ad hoc ut punitos de adulterio, compell-
lant denuo, pecnam Collegio exsolvere, daß sie sich
mit der Zunft abfinden, nec maturum partum aliqui-
cujus Collegiæ punire queunt, nisi specialiter ipsi Col-
legio a Principe in Statutis concessum legatur Carpz.
Dec. 285. Multo minus jus irruendi in ædes, investi-
gandi falsas merces aut pignorandi, vel statim ejici-
endi, Collegio permittitur, nam falsificatio mercium
est crimen publicum, a Magistratu puniendum Mov.
p. 5. Def. 257. Similiter ipsorum potestas se haut ex-
tendit, ut ad Collegium suum amplectendum aliquem
compellere possit, ut si quis ex Collegio filio suo uxo-
rato

rato utatur, tanquam, ministro, non potest filius
compelli, ut nomen suum det Collegio, daß er das
Meister-Recht gewinne; Brunn. ad l. fin. n. 14.

Theſ. XLVI.

Quid si negotium sit periculosum, de quo Collegæ inter se convenire nequeunt? Quis eorum Judex competens erit? Et putamus Judicem competentem esse eum, qui Collegia confirmavit l. i. ff. d. Colleg. aut qui jurisdictionem a confirmante in Collegia concessam obtinuit: Propterea coram Magistraribus opipidanis competens forum sortiri Collegia, nemo in dubium vocabit. Ita tamen ut non facile Processus Ordinarius, sed quantum fieri potest summarius absque strepitu judicij & solennitate legali concedatur, es sollen dem gemeinen Wesen zum besten schleunigste Erörderung erforderl. keine ordentliche noch sonst ein weitläufige Processe im geringsten verstattet, sondern auf gehaltenen gnugsaamen Verhör und behgebrachten Bescheinigung, entweder die Partheyen ohne fernern Aluffschub, Abschied, oder nach Befindung mit Einstickung der Gerichtlichen Protocoll und Acten, rechtl. Erkäntniß eingeholet, diesemnach die Partheyen entscheiden, und da das vermeinte beschwerde Theil nicht alsbald ein kundbares erhebliches gnugsaames gravatum, bey Übergebung die Leuterung und Appellation bezubringen vermag, dieselbe nicht verstattet, sondern verworffen werden. Ord. Polit. Sax. tit. 23. cap. 9. §. wie wir dann ic. in f. Petr. Greg. Tholosanus in Syntag. lib. 47. cap. 6. circa fin.

F

Theſ.

Tbes. XLVII.

Antequam hic abeamus, circa Effectum illa ad-huc quæstio movetur: Anne Collegia opificum, deficientibus, legitimis heredibus, Collegiato suo præ-defuncto succedant; Et affirmativam defendere non dubitavit *Tirzquell. in Tr. de Morte p. 2. declarat. 15. n. 6.* Verum si recte percipimus mentem Imperatoris tan-tum quinque collegiis, puta Decurionum, Navicu-lariorum, Cohortalium, Militum & Fabricensium hocce privilegium *in C. t. tit. de Heredit atib. Decurionum, Navicul.* singulariter concedentis, merito reliqua & Opificum Collegia exclusa esse statuimus *Ludov. Exerc. X. tb. 5. lit. D. Brunn. ad d. t. C. in fin.*

Tbes. XLVIII.

Huc usque de Consentaneis Collegiorum Opifi-cum, sequuntur nunc Dissentanea seu Contraria; Atque tunc infirmantur ea vel ab initio vel ex post facto. Ab initio vel Universaliter vel Particulariter; *hoc casu:* Quando Jura disponunt, ne quidam in Col-legio admittantur, de quibus jam supra ex parte dixi-mus, restant adhuc illi, qui ratione dignitatis & pro-fessionis, ut olim in Republica Romana, Magistra-tus, Nobiles & Patrii ab opificiis arcebantur. *l. 3. C. de Commerc.* Kircherus *d. Republ. Disp. 12. tb. 2. in fin.* quod hodiernis moribus de Senatoribus & Patriis minime dicendum; De Nobilibus tamen arg. *arg. l. 6. C. d. Dignit. Nov. 90. cap. 1.* Fritzius *de Nobil. Civ. Concl. 30.* & Clericis etiamnum verum manet *Clement. Diocas. de vit. & honest. Cler.* adde *Recess. Imp. de Anno 1548.* ubi plures

plures Personæ prohibitæ recensentur, inter quas connumerantur, qui fornicationem commisserunt, quod quoque ad dissolutionem Collegii extenditur, ita Opifices eorumque Viduæ ob stuprum, ex Colle-
giis removentur, *Carpz. lib. 6. Resp. 100. & Decis. 17.*

Thef. XLIX.

Universaliter in totum Collegia reprobantur, quando SCti vel Principis autoritate non sunt appro-
bata, sic enim non Collegii, sed conventiculi nomen
merentur *Gigaf. d. Crim. Majst. ubr. qualiter. quest. 48.*
n. 4. atque tunc mandatis & Constitutionibus dissol-
vuntur & tantum iis permittitur pecunias collatas di-
videre & inter se partiri, *Menoch. A. J. Q. Cas. 595. n. 7.*
quod de bonis aliunde possessis, minime dicendum,
quæ omnia Magistratui cedunt, *Mev. ad Jus Lubecc. t. 4.*
tit. 13. Art. 5. in fin.

Thef. L.

Semel constitutum Collegium Mechanichum, si-
militer dissolvitur vel in totum, vel pro parte. In
totum, quando ejus membra omnia pereunt, *Gloss.*
l. 7. §. fin. ff. quod cuius univ. verb. Universitatis. vel
a se invicem consensu recedunt, *l. i. §. non licet ff. de*
Colleg. nam ibi extinctum videtur Collegium, si singuli
separatim sua habere cœperunt & per decennium
in separato Statu steterunt, *Mev. Part. 4. Dec. 378.*
Brunn. ad l. i. ff. quod cuij. univers. n. 3. Secus est,
quando unus Collegarum superstes remanet, quo in
casu eum convenire & conveniri posse putamus, cum

jus omnium in unum reciderit, & sicut persona unius
 pro collegio, l. 7. §. fin. ff. dict. tit. Similiter ob Cri-
 mina dissolvuntur Corporis membra; ut autem prius
 intelligatur, quomodo Collegia Delictum & contu-
 maciam contrahant; Notandum est, ante omnia vo-
 cem Collegii dupliciter accipi, per supra tradita, 1.)
 Proprie, quatenus est nomen Juris, quod omnibus
 Collegii associatis inhæret; quo significatu Collegia de-
 linquere & puniri nequeunt. l. 15. §. 1. de dol. mal. l. 22.
 ff. d. fidejuss. 2) Minus prorie, pro personis, quæ sunt
 subiectum istius Juris seu pro ipsis Collegiatis, & hoc
 modo Collegium delinquere, l. 1 §. 22 ff. d. Acquir
 poss. l. 9. §. 1 ff. quod metus causa l. 15. §. 2. ff. vi ant
 clam. Autb. nulla communit. C. de Episcop. Wesenb. part.
 1. Disp. 22. ib. 21. & eremodicum contrahere potest.
 Dn. A. B. Carpz. in Disp. de Eremod. ib. 11. Hinc quan-
 do a majore & præcipua Collegarum parte perpetran-
 tur Crimina, a toto Collegio facta videntur, Cran.
 in dict. Disp. ib. 05. in fin. Ubi æquitas suadet, poenæ
 delicti commensurentur; ita levia, non dissoluto cor-
 pore, Collegas saltem multat; gravia vero jus coe-
 undi eripiunt & beneficia ac privilegia omnium adi-
 munt, Ord. Polit. Sax. 1661. tit. XXIII. Cap. 8. §. als
 thun xc. ib. Und da sich einer und der andere die-
 sen unsara Gebethen zu entgegen einerwidrigen ge-
 küstet ließe, denselben, andern zum Abscheu mit
 Geld-Bussen, Gefängnis, und wohl Niederlegen
 des Handwerks, und da es ganze Handwerke thä-
 ten, mit Eingehung ihrer Zünfte und andern un-
 ablässigen Straffen belegen soll, uti non ita pridem

Lipſie

Lipsiæ factum fuisse commemoramus. Sed antequam ad privationem perveniat, laborandum est prius; anne Collegia ad Sanitatem reduci possint; Verum hoc si effici non poterit, destruuntur demum ea, quæ modo dicebantur Collegia. arg. l. 21. ff. quibus mod. u. susfr. Gail. lib. 2. obs. 6. n. 4.

Thef. II.

Dissoluto itaque universaliter Collegio, ad quem facultates seu bona spectent? hic non est prætereundum; ubi videndum est, an Collegia extinguantur ex delicto nimis perfido, an vero dissolutio membrorum interitu & unanimi consensu contingat; illo casu, bona a fisco vindicantur. l. 1 ff. de bonis damnat. l. 1 ff. de jure fisc. Bart. ad l. 1 ff. de Colleg. Hoc casu, aliquando ad Magistratum, aliquando ad Membra Collegii bona superstite spectant. Collegis quidem obveniunt, quando ex contributio. Colleger. bona cæperunt esse communia; Tunc enim divisio illorum fiat inter Collegas eorumque Heredes, pro rata porrione, quam unusquisque constituit, l. 3. in pr. ff. de Colleg. E contrario a Magistratis vindicantur, si res quædam Collegio legata aut donata gestuſſe Güther fuerunt l. 20 ff. de reb. dub. Carpz. part. 3. Conf. 16. Def. 7. Brunn. ad d. l. 3. de Colleg. n. 1. Quæ bona tamen a Magistratis vi Jurisdictionis occupata, non in suos aut singulos usus, vel ad profanas commoditates, sed ad similia opificum Collegia convertere ex æquitate obligatur, Besold. d. Jure Coll. tb. 7. Cap. 2. Cran. d. l. tb. 63. viceversa, quamdui Collegium in suo vigore permanet, quod tori

F. 3

Colle-

Collegio debetur, non deberetur singulis de Collegio,
sed corpori universo l. 7. §. 1. ff. quod cuj. univers. Crat.
d. l. tb. 64.

Tbes. LII.

Ex parte dissolvuntur Collegia, si unus recedat.
l. 1. §. 2 ff. de Colleg. aut ejiciantur ex causis sat præ-
gnantibus, Kirchn. d. Reipubl. tb. 2. lit. C. puta; si con-
tra statuta, ut ita dicam, fundamentalia, in quorum
verba juravit aut saltem servare promisit, peccaverit.
l. 7. §. aut Praetor. ff. d. Pact. Bodinus d. Republ. l. 3. cap. 7.
n. 334. quod in tantum verum est, ut nec pœnitentia-
re non amplius integra in pristinum statum restituatur,
Card. Thnsch. Cond. 289. Sicuti quoque Collegium
semel universaliter extinctum sine venia superioris,
restitutionem haud recipiet. Merv. part. 4. Dec. 378.
Brunn. ad l. 1. ff. quod cuj. univers. n. 3. Secus est, qui
non amplius opificium exercet, hoc enim casu, si se
Collegio non abdicaverit in Collegio permanere, cer-
tum est. Thnsch. d. l. Concl. 519. Quamvis alii decisum
consuetudini & moribus opificum relinquant, ut supra
diximus, junge Rudingerm Cent. 2. obs. 92. in Pr. aliud
Exemplum suppeditat Beatus in Conf. Crim. part. 4.
cap. 12. Præterea Discipuli sæpiissime ex injustissimis
postulationibus Magistris suis se opponunt & labores
sibi demandatos negligunt, Sie stehen in dem Hand-
werk auf, und begehren ihren Meistern, wenn ih-
nen nicht gewillfahret wird, nicht zu arbeiten. Hoc
loco crudelius videretur omnes statim plecti, proinde
consultius est, Duces potius & factionis capita seu An-
tesigna-

tesignanos carcere vel alio modo coercere *Ord. Polit.*
Saxon. Tit. XXI. §. 8. ad hoc, ut pœna ad paucos, me-
tus ad omnes perveniat, *Plutarch. l. 12. d. LL.* Reli-
qui vero saltem ad obedientiam Magistris suis præstan-
dam serio admonentur, qui si in Contumacia perse-
verent, pœnis debitibus ad id coercentur, *d. t. 21. §. 8.*

Theſ. LIII.

Ultimo occurrunt Affinia, quæ cætera omnia
Collegia, Societates & conjunctiones effe possunt, sed
nolo propter temporis angustiam hic latius divagari,
atque ita filum abrumpo. Si qua vero in re erravero,
aut ad Scopum minus collimavero, de quo nullus
plane dubito, a Benevolo Lectore veniam peto, qua,
ut confido, impetrata, Disputationi meæ impono.

F I N E M

COROL-

COROLLARIA.

I.

Uſusfructus cedendo extraneo in totum extinguitur.

II.

Quasi uſusfructus tam inter vivos quam ultima voluntate recte constituitur.

III.

Merceſ in locatione necessario conſistere debet in pecunia numorata.

IV.

In verbis conjunctis jus accrescendi locum habet.

V.

Proprie non datur dominium utile.

VI.

Vestimentorum uſusfructus est verus uſusfructus.

Leipzig Diss. 1680
X 2373073

VDR

DISSERTATIO JVRIDICA 1680, 12^C
DE
**COLLEGIIS
OPIFICUM**

15

Von
Hünfsten der Handwerks-Leute.

QVAM
S V B P R A E S I D E
D O M I N O
F R I D E R I C O P H I L I P P O
L I P S . J . U . D .
I N A C A D E M I A L I P S I E N S I
P V B L I C O E R V D I T O R V M ~~D I S Q V I S I O N I~~
S V B J I C I T
W O L F G . A B R A M V S S C H I L L I N G
G R Ü N B E R G A M I S N . N . P . C .

D . I X . S E P T E M B R . A . O . R . M D C L V X X

V I T E M B E R G A E
R E C V S A A N N O c l o 1 6 8 4 .

6